

Arrest

nr. 302 924 van 8 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op (...) 1980 in Soroca, Moldavië, bent u Roma en hebt u de Moldavische nationaliteit. U woonde heel uw leven op hetzelfde adres in Soroca. Na de uitbraak van de oorlog tussen Rusland en Oekraïne vreesde u zelf gerekruteerd te worden door het Moldavisch leger. Het Moldavisch leger zou immers reeds gemobiliseerd staan in Benistrovie voor de oorlog met Rusland die er, volgens u, binnenkort zou uitbreken. Twee dagen voor uw vertrek waren er Moldavische militairen reeds naar uw huis gekomen om u te rekruteren. U bevond zich op dat moment in een veld naast uw huis waarna uw vrouw hen te woord stond en loog dat u zich niet in het land bevond. De nakende oorlog met

Rusland en uw gedwongen rekrutering bij het leger was een aanleiding om Moldavië samen met uw gezin te ontvluchten. Als bijkomende reden haalde u de constante discriminatie aan in Moldavië tegen de Roma bevolking. Zo gaf u aan dat jullie niet gerespecteerd worden en dat uw kinderen daardoor niet meer naar school wilden gaan. Op 17/03/2022 verliet u Moldavië samen met uw vrouw en vier kinderen. Jullie dienden eerst een verzoek tot internationale bescherming in in Nederland en Duitsland alvorens een verzoek in te dienen in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u geen documenten neer

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswesen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de

Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U maakt niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Moldavië als etnische Roma vervolging zou moeten vrezen. U verwees naar het feit dat Roma's gehaat worden in Moldavië en dat jullie er niet gerespecteerd worden (GV P. 33). U haalde aan dat het gebrek aan respect de reden was dat uw kinderen niet meer naar school wensten te gaan in Moldavië (GV P. 6). Voorts haalde u een incident aan waarin uw hoogzwangere vrouw eenmalig niet werd geholpen in het ziekenhuis nadat ze aanklaagde dat ze niet werd afgeroepen terwijl anderen wel werden afgeroepen. Uw vrouw hekelde eveneens het feit aan dat jullie geen werk kregen konden vinden omwille van jullie Roma-afkomst hetgeen gerelativeerd dient te worden gezien u werk had in Moldavië (GV T.(...) L.(...) P. 5, GV p.6). Deze gevallen zijn echter onvoldoende ernstig om als asielmotief aan te nemen.

Voorts haalde uw mogelijke rekrutering door het leger voor de nakende oorlog met Rusland aan. Uit de betrouwbare bronnen waarover het CGVS beschikt blijken er echter geen aanwijzingen te zijn dat Moldavië zijn troepen mobiliseert of reservisten oproept naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne hetgeen uw vrees voor gedwongen rekrutering ongegrond maakt.

Bovendien bleken uw verklaringen met betrekking tot het bezoek van de militairen bij u thuis tegenstrijdig met verklaringen die uw echtgenote bij Dienst Vreemdelingenzaken had gegeven.

Zo bleek uit uw verklaringen dat u niet met de aanwezige militairen had gesproken omdat u op het veld naast uw huis werkte (GV P. 7) achteraan in de tuin werkte (Vragenlijst DvZ P. 2). Uw vrouw verklaarde echter dat uw man wel een kort gesprek had gehad waarin hij zelfs had gevraagd naar enkele dagen bedentijd (zie Vragenlijst DvZ T.(...)L.(...) P. 2). Deze tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw al-dan-niet-plaatsgevonden onderhoud met de militairen maakte uw vrees voor een mogelijke rekrutering des te onaannemelijker.

De door u en uw vrouw neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen gezien het enkele identiteitsdocumenten en een huwelijksakte betreffen die persoonlijke gegevens bevatten die in bovenstaande niet in twijfel worden getrokken.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde terecht als volgt:

*“De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de

Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U maakt niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Moldavië als etnische Roma vervolging zou moeten vrezen. U verwees naar het feit dat Roma's gehaat worden in Moldavië en dat jullie er niet gerespecteerd worden (GV P. 33). U haalde aan dat het gebrek aan respect de reden was dat uw kinderen niet meer naar school wensten te gaan in Moldavië (GV P. 6). Voorts haalde u een incident aan waarin uw hoogzwangere vrouw eenmalig niet werd geholpen in het ziekenhuis nadat ze aanklaagde dat ze niet werd afgeroepen terwijl anderen wel werden afgeroepen. Uw vrouw hekelde eveneens het feit aan dat jullie geen werk kregen konden vinden omwille van jullie Roma-afkomst hetgeen gerelativeerd dient te worden gezien u werk had in Moldavië (GV T.(...) L.(...) P. 5, GV p.6). Deze gevallen zijn echter onvoldoende ernstig om als asielmotief aan te nemen.

Voorts haalde uw mogelijke rekrutering door het leger voor de nakende oorlog met Rusland aan. Uit de betrouwbare bronnen waarover het CGVS beschikt blijken er echter geen aanwijzingen te zijn dat Moldavië zijn troepen mobiliseert of reservisten oproept naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne hetgeen uw vrees voor gedwongen rekrutering ongegrond maakt.

Bovendien bleken uw verklaringen met betrekking tot het bezoek van de militairen bij u thuis tegenstrijdig met verklaringen die uw echtgenote bij Dienst Vreemdelingenzaken had gegeven.

Zo bleek uit uw verklaringen dat u niet met de aanwezige militairen had gesproken omdat u op het veld naast uw huis werkte (GV P. 7) achteraan in de tuin werkte (Vragenlijst DvZ P. 2). Uw vrouw verklaarde echter dat uw man wel een kort gesprek had gehad waarin hij zelfs had gevraagd naar enkele dagen bedentijd (zie Vragenlijst DvZ T.(...)L.(...) P. 2). Deze tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw al-dan-niet-plaatsgevonden onderhoud met de militairen maakte uw vrees voor een mogelijke rekrutering des te onaannemelijker.

De door u en uw vrouw neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen gezien het enkele identiteitsdocumenten en een huwelijksakte betreffen die persoonlijke gegevens bevatten die in bovenstaande niet in twijfel worden getrokken.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. De informatie die hij in het verzoekschrift aanhaalt en waaruit hij citeert dateert van 2018 en is bijgevolg minder actueel dan de informatie aanwezig in het administratief dossier en waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoeker behoort tot de Roma-gemeenschap geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging (of nood aan internationale bescherming) in hoofde van verzoekende partij en/of haar kinderen. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Moldavische autoriteiten, dit met de hulp van ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de nodige stappen ondernemen om de inclusie en integratie van Roma te bevorderen. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en dat zulke problemen aldaar doorgaans niet van dusdanige aard, intensiteit en draagwijdte zijn dat zij als vervolging in de voormelde zin kunnen worden gekwalificeerd. Van zulke vervolging kan bijgevolg slechts sprake zijn in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er evenmin sprake van systematische gewelddaden jegens Roma.

Bovendien kan uit de beschikbare, heden voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om aan personen die tot de Roma-gemeenschap behoren de nodige bescherming te bieden. In het geval van discriminatie of gewelddaden, kan er immers klacht worden ingediend bij de politie. De Roma-gemeenschap heeft in de politie ook een bepaalde mate van vertrouwen en doet vaker een beroep op de politie in vergelijking met andere bevolkingsgroepen. Daarenboven bestaat er naast een klacht bij de politie de mogelijkheid om via andere kanalen eventuele gevallen van discriminatie en problemen aan te kaarten, kan er zo bijvoorbeeld beroep worden gedaan op de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van hun rechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via (de website van) de Equality Council klacht in te dienen over discriminatie. Ook zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen, streven ernaar de situatie voor de Roma te verbeteren en komen op voor de rechten van Roma. Daarbij streven zij onder meer een betere toegang tot het rechtswezen na en bewerkstelligen zij gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Verzoeker toont, waar hij in het verzoekschrift onder verwijzing naar de door hem bijgebrachte informatie stelt dat de Moldavische overheid (doelbewust) onvoldoende bescherming biedt aan de Roma-minderheid in het land, hoegenaamd niet aan dat hij bij eventuele (ernstige) problemen in zijn land van herkomst en zo hij daartoe de nodige, ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen, verstoken zou riskeren te blijven van de nodige bescherming. Ook toont verzoeker niet aan dat of waarom hij geen toegang zou hebben tot de andere, voormelde mogelijkheden om eventuele problemen in zijn hoofde aan te kaarten in zijn land van herkomst en mogelijkheden tot ondersteuning en bescherming.

Wat betreft de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid van zijn verklaringen met de verklaringen die zijn echtgenote aflegde, geeft verzoeker enkel aan dat uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, deze persoon niet altijd consistent is in zijn verhaal en dat dit des te meer geldt wanneer meerdere personen worden geïnterviewd. Verzoeker overtuigt met een dergelijk algemeen betoog geheel niet.

De vastgestelde tegenstrijdigheid betreft immers het gegeven of verzoeker al dan niet zelf met de militairen zou hebben gesproken tijdens het bezoek van de militairen aan zijn woning en maakt aldus een kernelement van het asielrelaas uit. Derhalve mocht wel degelijk worden verwacht dat verzoeker en zijn echtgenote eensluidende verklaringen zouden afleggen over het feit of verzoeker al dan niet met deze militairen zou hebben gesproken en wat hierbij zou gezegd geweest zijn.

Uit de in het administratief dossier aanwezige informatie, blijkt duidelijk dat er in Moldavië, klaarblijkelijk geen oorlog woedt, dat aldaar aldus in het geheel geen sprake is van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat er ook geen sprake is van een imminente militaire dreiging. Ook blijkt nergens uit deze informatie dat er een risico zou bestaan dat er in Moldavië in de nabije toekomst zou worden overgegaan tot een mobilisatie. Verzoeker brengt geen informatie bij die hierover andere zou kunnen doen denken. Bijgevolg toont verzoeker hoegenaamd niet aan dat hij zou riskeren te worden gemobiliseerd om te gaan vechten.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoekende partij niet aan dat zij op grond van de door haar aangevoerde asielmotieven in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij toont verder op generlei wijze aan dat er in Moldavië op heden een oorlog zou woeden en/of dat er sprake zou zijn van enige imminente militaire dreiging. Derhalve toont verzoekende partij niet aan dat er in haar land van herkomst sprake zou zijn van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont verzoekende partij aan dat de gevolgen van de oorlog in Oekraïne in haar land en regio van herkomst van zulke aard zouden zijn dat zij aldaar louter omwille van het gegeven dat er in het buurland een oorlog woedt een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij maakt in dit kader verder geenszins duidelijk waar, waarom, wanneer, om welke redenen, door wie en in welke omstandigheden zij zou riskeren te worden onderworpen aan ernstige schade omwille van het conflict in Oekraïne.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoekende partij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF